MEDENİ HUKUK PRATİK ÇALIŞMA NO: 18
BOŞANMA SEBEPLERİ

OLAY I

Bay (A) ve Bayan (B), 04.04.2014 tarihinde evlenmişlerdir. Evlilik devam ederken, (A)'nın Bayan (D) ile ilişki yaşadığından şüphelenen (B), zina sebebine dayalı boşanma davası açmıştır. Yargılama sırasında (B)'nin herhangi bir kanıt ileri sürememiş olmasına rağmen (A) zina yaptığını ikrar etmiştir. Olayı değerlendiren hakim (C) zinanın varlığının kanıtlanamadığı gerekçesiyle davayı reddetmiştir. Ret kararı 07.07.2016 tarihinde kesinleşmiştir. (C)'nin hakim olarak karara bağladığı diğer bir boşanma davasında ise, 06.06.2016 tarihinde evlenen Bay (E) ve Bayan (F) 08.08.2018 tarihinde anlaşmalı boşanma talebiyle birlikte mahkemeye başvurmuşlardır. Boşanma protokolünü inceleyen (C), tarafların boşanmanın mali sonuçları bakımından yaptıkları anlaşmayı onaylamış, fakat somut olayın koşulları doğrultusunda üç yaşındaki ortak çocuk (G)'nin velayetinin babaya bırakılmasını uygun görmemiştir. Bunun üzerine boşanma protokolünü değiştiren (C) çocuğun velayeti annede kalmak üzere boşanma kararı vermiştir.

Bay (H) ve Bayan (J), 07.07.2016 tarihinde evlenmişlerdir. Bir süre sonra şiddetli görüş ayrılığı nedeniyle eşler arasında başlayan tartışmalar giderek büyümüştür. Bu tartışmalar sırasında (J) öldürmek amacıyla (H)'yi bıçakla yaralamış ve ortak konuttan ayrılarak 15.05.2018 tarihinde Kadıköy'de oturan kuzeninin evine yerleşmiştir. Bir süre hastanede tedavi gören (H), taburcu olduktan sonra mahkemeye başvurarak, eve dönmesi konusunda 15.10.2018 tarihinde (J)'ye ihtar göndermiş ve hemen sonrasında ortak konutun kilidini değiştirmiştir. Aynı gün ihtardan haberdar olan (J), ortak konuta dönmeyi denemiş; fakat kilit değiştirilmiş olduğu için tekrar kız kardeşinin evine geri dönmüştür. Bu arada (H), 15.01.2019 tarihinde terk sebebine dayalı boşanma davası açmıştır.

SORULAR:

1. **Boşanma yargılamasına egemen olan ilkeleri dikkate alarak, (B) tarafından açılan davada verilen ret kararının isabetli olup olmadığını tartışınız. Bu durumda evliliği sona erdirmek isteyen (B)'ye hangi hukuki yola başvurmasını tavsiye edersiniz? Açıklayınız.**
2. **Anlaşmalı boşanma davasının koşullarını belirterek (C) tarafından verilen kararın isabetli olup olmadığını tartışınız.**
3. **(H) tarafından terk sebebine dayalı olarak açılan boşanma davasında nasıl bir karar verilmesi gerekir? Açıklayınız. (H)'nin boşanma talebini başka bir sebebe dayandırması mümkün müdür? Belirtiniz.**

OLAY II

Uzun süredir evli olan ve bir süredir çeşitli anlaşmazlıklar yaşayan Bay (M) ve Bayan (N) arasında çıkan tartışma sırasında (M), (N)'ye sert bir tokat atar ve bunun üzerine (N) evden ayrılarak kız kardeşinin yanında kalmaya başlar. (M)'nin bu davranışına oldukça öfkelenen ve yaşananları gururuna yediremeyen (N), (M) aleyhine boşanma davası açar.

(N), bu olaylardan sonra (M)'nin yakın arkadaşı Bay (K) ile aralarında geçen bir konuşma sırasında (M)' nin evlenmeden önce hırsızlık suçu işlemiş olduğunu öğrenir.

Bay (T) ve Bayan (V) 06.06.2016 tarihinde evlenir. Evliliklerinin üçüncü yılında yaklaşık beş aydır anormal davranışlar sergileyen (T)'ye kısa psikoz teşhisi konulur. Söz konusu rahatsızlık hakkında bilgi almak için doktor ile görüşen (V)'ye doktor (D), (T)'nin akıl hastası olduğunu, tedavinin yaklaşık bir yıl süreceğini bildiren bir rapor hazırlar. Söz konusu raporda, (T)'nin bir yıllık tedavi sonrasında tam anlamıyla sağlığına kavuşabileceği de yer verilir.

4. **(N)'nin hangi özel boşanma sebebine dayanarak boşanma davası açabileceğini koşullarıyla birlikte açıklayınız.**

5. **(M)’nin hırsızlık suçu işlemiş olduğunu öğrenen (N) başka bir özel sebebe dayanarak boşanma davası açabilir mi? Bu davanın koşullarını da belirterek açıklayınız.**
6. **(V)’nin akıl hastalığı sebebine dayanarak boşanma davası açması mümkün müdür? Açıklayınız.**

CEVAPLAR

OLAY I

1)

Olayda çözümü gereken hukuki sorun:

1-Zina sebebiyle boşanma davasının hangi şartlar altında açılabileceğinin tespiti

2-Fiili ayrılık sebebine dayalı boşanma davasının hangi şartlar altında açılabileceğinin tespiti

Hukuki sorunun çözümüne ilişkin kural ve kurumlar:

1-TMK m. 161'de düzenlenmiş olan zina, kusura dayalı, mutlak ve özel bir boşanma sebebidir. Buna göre, evlilik birliği devam ederken eşlerden birinin karşı cinsten biri ile iradi olarak cinsel ilişki kurması durumunda, diğer eş zina sebebine dayalı boşanma davası açabilir. Tarafların istemleri ile bağlı olan hakim, istemden fazlasına veya başka bir şeye karar veremez. İstem dışında başka bir şeye karar verme yasağı, özel hukuk yargılamasının temel ilkelerinden biri olan tasarruf ilkesinin bir sonucudur. Bu nedenle, hakim koşullar gerçekleşmişse istemi kabul eder, aksi takdirde istemin reddine karar verir. Bu durumda, boşanma davası zina kapsamında değerlendirilmelidir. Zina sebebine dayanan boşanma davası, zinanın öğrenilmesinden aşlayarak altı ay ve herhalde zinanın gerçekleşmesinden itibaren beş yıl içinde açılmalıdır. Anılan süreler hak düşürücü nitelikte olup hakim tarafından re'sen dikkate alınır. Öte yandan zinayı gerçekleştiren eşin diğeri tarafından affedilmiş olması bu sebebe dayalı bir boşanma davası açılmasını engeller. Zinayı ispat açısından suçüstü oluşturma çoğu zaman mümkün değildir. Bu nedenle, ispat edilen çeşitli olaylar ve olgular bir zinanın bulunduğu hususunda hakime kanaat verdiği takdirde, hakim boşanmaya karar verebilir. TMK m. 184/III uyarınca, hakim zina yapan eşin ikrarı ile bağlı değildir. Kuşkusuz ikrarı başka deliller de desteklerse, hakimin vicdani bir kanaate ulaşmasına yardım eder; fakat, ikrar başlı başına hakimi bağlayan bir delil sayılmaz.

2- Davanın reddedilmesi durumda hala boşanmayı isteyen eş, koşulların yerine gelmesi şartıyla fiili ayrılık sebebine dayalı boşanma davası açma imkanına sahiptir. TMK m. 166/IV uyarınca, boşanma sebeplerinden herhangi biriyle açılan davanın reddine ilişkin kararının kesinleşmesinden itibaren üç yılın sonunda ortak hayat yeniden kurulamamışsa, evlilik birliğinin temelinden sarsılmış olduğu faraziye olarak kabul edilir ve eşlerden birinin istemi üzerine boşanmaya karar verilir. Kanunda belirtildiği üzere, fiili ayrılık sebebine dayalı boşanma davasını her iki eş de açabilir. Daha önce reddedilen boşanma davasında, davalı veya davacı sıfatına sahip olmanın bu bakımdan bir önemi yoktur. Önemli olan nokta, daha önce herhangi bir boşanma sebebine dayanan bir davanın açılıp, reddedilmiş olması ve ret kararının kesinleşmesinden itibaren üç yıl boyunca ortak hayatın yeniden kurulamamasıdır. Üç yıllık süre, hak doğurucu nitelikte olup, dava şartıdır. Bu nedenle hakim tarafından re'sen dikkate alınır. Süre, ret kararının kesinleştiği günden itibaren üç yıl sonra aynı güne isabet eden günde dolar. Sürenin dolmasını takip eden gün fiili ayrılık sebebine dayalı boşanma davası açılabilir. Üç yıllık süre dolmuş fakat henüz dava açılmadan eşler ortak hayatı yeniden kurmuşlarsa, fiili ayrılık sebebine dayalı boşanma davası açılamaz. Bir diğer ifadeyle, sürenin dolması yanında dava açıldığı sırada da ayrılık durumunun devam ediyor olması aranır. Söz konusu dönemde eşlerin rastlantısal olarak ya da özel bir gün nedeniyle bir araya gelmeleri ayrılık süresinin kesilmesi sonucunu doğurmaz.

Hukuki sorunun çözümü:

Somut olayda Bayan (B) zina sebebine dayanarak boşanma davası açmıştır. Zina olgusu ispat edilememiş olmasına rağmen, Bay (A) zinayı ikrar etmiştir. Ancak, TMK m. 184/III gereği, hakim zina yapan eşin ikrarı ile bağlı değildir. Nitekim davacı (B) boşanma konusunda dayandığı olguların varlığı bakımından herhangi bir kanıt ileri sürememiş, hakim de (A)'nın ikrarı ile bağlı olmadığı için davanın reddine karar vermiştir, karar isabetlidir.
Böyle bir durumda hala boşanmayı isteyen (B), koşulların yerine gelmesi şartıyla fiili ayrılık sebebine dayalı boşanma davası açabilecektir. Olayda zina sebebine dayalı olarak açılan boşanma davasının reddine ilişkin karar, 07.07.2016 tarihinde kesinleşmiştir. Ret kararının kesinleşmesinden itibaren

geçen üç yıllık süre içerisinde ortak hayatın yeniden kurulamaması durumunda, (B) fiili ayrılık sebebine dayalı boşanma davası açabilir ve hakim koşullar gerçekleşmişse boşanmaya karar verebilir.

2)

Olayda çözümü gereken hukuki sorun:

Anlaşmalı boşanmanın hangi şartlar altında ve hangi kurallara tabi olarak gerçekleştiğinin tespiti

Hukuki sorunun çözümüne ilişkin kural ve kurumlar:

Genel boşanma sebepleri arasında yer alan anlaşmalı boşanma TMK m. 166/III'te düzenlenmiştir. Buna göre, anlaşmalı boşanma kararı verilebilmesi için; evlilik en az bir yıl sürmeli, hakim tarafları bizzat dinleyerek boşanma iradesinin serbestçe oluştuğuna kanaat getirmeli ve boşanmanın mali sonuçları ile çocukların durumu konusunda taraflarca yapılan anlaşmayı uygun bulmalıdır. TMK m. 166/III uyarınca, hakim tarafların ve çocuğun menfaatini göz önünde bulundurarak, kendisine sunulan anlaşmada gerekli değişiklikleri yapabilir. Ancak bu değişikliklerin taraflarca da kabul edilmesinden sonra boşanmaya karar verilebilir. Anılan düzenleme ile bir taraftan boşanma protokolüne hakimin re'sen müdahale edebilmesine olanak tanınırken, diğer taraftan ise son sözü yine taraflara bırakılmıştır. Hakim, kendisine sunulan protokolde bazı değişiklikler yapabilir; fakat bu değişiklikler taraflarca kabul edilmediği sürece boşanmaya karar verilemez. Hakim tarafından yapılan değişikliğin kabul edilip edilmediği taraflara sorulmaksızın, hakimin kendi tasarladığı boşanma protokolüne göre boşanmaya karar vermesi bozmayı gerektirir. Hakim tarafından yapılan değişikliklerin taraflarca kabul edilmemesi durumunda ise anlaşmalı boşanma istemi reddedilir.

Hukuki sorunun çözümü:

Somut olayda, evliliğin en az bir yıl sürmüş olması koşulu yerine gelmiştir. Taraflar mahkemeye birlikte başvurarak boşanmaya ilişkin iradelerini

açıklamışlardır. Ayrıca, boşanmanın mali sonuçları ile ortak çocukları (C)'nin velayeti konusunda da anlaşmaya varmışlardır. Ancak, henüz üç yaşında olan (C)'nin yaşını dikkate alan hakim, (C)'nin yaşı nedeniyle annesinin ilgi ve şefkatine ihtiyacı olduğunu, velayet hakkının anneye bırakılmasına engel bir durumun da bulunmadığı gerekçesi ile velayet hakkına ilişkin düzenlemenin çocuğun gelişimi bakımından isabetsiz olduğu kanaatine varmış ve velayet hakkının anneye bırakılmasına ilişkin bir değişiklik yaparak karar vermiştir. Ancak Yargıtay'ın da uygulaması doğrultusunda yapılan değişiklik taraflarca kabul edildiği takdirde boşanmaya karar verilebilmektedir. Burada ise taraflarca söz konusu değişikliğin kabul edildiğine ilişkin bir veri bulunmamaktadır. Dolayısıyla sözü edilen karar tarafların değişikliğe ilişkin onayı bulunmaksızın verildiğinden yerinde değildir.

3)

Olayda çözümü gereken hukuki sorun:

1- Terk sebebine dayalı boşanma davası açılmasının şartlarının tespiti
2- Eşlerden birinin diğerinin hayatına kast etmesinin hangi şartlar altında bir boşanma sebebi oluşturduğunun tespiti

Hukuki sorunun çözümüne ilişkin kural ve kurumlar:

1-TMK m. 164' e göre terk, özel, mutlak ve kusura dayalı bir boşanma sebebidir. Buna göre; eşlerden biri, evlilik birliğinden doğan yükümlülüklerini yerine getirmemek maksadıyla diğerini terk ettiği veya haklı bir sebep olmadan ortak konuta dönmediği takdirde, ayrılık en az altı ay sürmüş ve bu durum devam etmekteyse ve istem üzerine hakim tarafından yapılan ihtar da sonuçsuz kalmışsa, terk edilen eş boşanma davası açabilir. (TMK m. 164'te yapılan değişiklik ile birlikte ihtarın hakimin yanında noter tarafından da yapılabileceği kabul edilmiştir.) Terk olayının üzerinden en az dört ay geçmedikçe ihtar isteminde bulunulamaz. Ayrıca, ihtardan itibaren en az iki ay geçmedikçe dava açılamaz. İhtar için aranan süre koşuluna uyulup uyulmadığı veya terkin gerçekleşip gerçekleşmediği, boşanma davasına bakan mahkeme tarafından incelenir. Bu konularda kendisinden ihtar istenilen mahkeme ya da noter ihtarı

yapmak için herhangi bir araştırmada bulunmaz. Terk sebebine dayalı boşanma davasının kabul edilebilmesi için geçerli bir ihtarın varlığı zorunludur. İhtar olmaksızın açılan boşanma davası reddedilir. İhtarın sonuç doğurabilmesi için samimi bir iradenin ürünü olması gerekir. Bu nedenle, ortak hayatı yeniden kurma iradesi olmaksızın sadece terk sebebine dayalı boşanma davasının koşullarını gerçekleştirmek için yapılan ihtar sonuç doğurmaz.

2-Hayata kast, kusura dayanan, özel ve mutlak bir boşanma sebebidir. Hayata kasttan bahsedilebilmesi için, eşlerden birinin diğerini öldürme niyetini bazı fiillerle açıklaması gerekir. Hayata kast, olumlu bir fiil ile gerçekleşebileceği gibi, olumsuz bir fiil ile de gerçekleştirilebilir. Fiilin planlanarak gerçekleştirilmesi ya da ani bir kararla yapılması hayata kastın varlığı için önem taşımaz, ayrıca kullanılan aracın ölümü sağlayacak niteliğe sahip olup olmadığı da önemli değildir. Kanun tarafından kast arandığından ayırt etme gücünden yoksun kimsenin hayata kast etmesi boşanma sebebi oluşturmazken, ayırt etme gücünün fiili gerçekleştirmek için bilerek ve geçici olarak ortadan kaldırılması bu kapsamda değerlendirilmez. Hayatına kast edilmiş olan eş, sebebi öğrenmesi anından itibaren altı ay her halde bu sebebin doğumundan itibaren beş yıl içinde boşanma davası açmalıdır. Affeden eşin ise dava hakkı bulunmaz.

Terk ve hayata kast özel boşanma sebepleri arasında yer almakla birlikte, davacı isterse her iki özel boşanma sebebinden birine dayanarak dava açabileceği gibi, isterse tüm sebeplerin aynı davada bir arada gösterilmesi de mümkündür. Ancak, terk niteliği gereği diğer boşanma sebepleri ile birlikte bulunamaz. İhtarda bulunan eş, samimi olarak diğer eşi, evlilik birliğini devam ettirmek amacıyla ortak konuta davet ettiğinden, önceki olayları hoşgörü ile karşılamış, bir diğer ifadeyle, önceki olayları affetmiş sayılır. Bu nedenle, affedilen olaylara dayanılarak artık boşanma davası açılamaz. Bu nedenle, terk sebebiyle birlikte boşanma davası açma hakkı doğduğunda, davacının bir seçimde bulunarak ya tek başına terk sebebine ya da diğer sebeplere dayanması zorunludur.

Hukuki sorunun çözümü:

Somut olayda (J) evi 15.05.2018 tarihinde terk etmiştir ve (H), mahkemeye başvurarak eve dönmesi konusunda 15.10.2018 tarihinde (J)'ye ihtar göndermiştir. Burada ihtar için gerekli 4 aylık süreye uyulmuştur. (H), 15.01.2019 tarihinde ise, terk sebebine dayalı boşanma davası açmıştır. Burada da yine dava açmak için öngörülen 2 aylık süreye uyulduğu görülmektedir. Ancak tüm bunlarla birlikte (H), ihtarda bulunduktan sonra, (J)'nin ortak konuta dönmesini engellemek amacıyla ortak konutun kilidini değiştirmiştir. Bu durumda, ihtarın samimi bir iradenin ürünü olduğunu kabul etmek mümkün olmadığından, terk sebebiyle açılan boşanma davasının reddine karar verilmesi gerekmektedir.

Olayda terk sebebine dayanılarak açılan boşanma davasının koşulları gerçekleşmediği için, olaydaki diğer boşanma sebebi olan hayata kast sebebine dayalı olarak da boşanma davası açılabilecektir. Zira (J), (H)'yi bıçakla yaralayarak hayatına kast etmiştir. (J)'nin ayırt etme gücü ile ilgili ayrıksı bir durumdan da bahsedilmemiştir. Dolayısıyla (H) tarafından 6 ay ve 5 yıllık sürelere uyularak söz konusu sebebe dayalı boşanma davası açılabilecektir.

4)

Olayda çözümü gereken hukuki sorun:

Eşlerden birinin diğerinin vücut bütünlüğü veya sağlığına yönelik bir saldırıda bulunmasının saldırıya uğrayan eşe boşanma davası açma hakkı verip vermediğinin tespiti

Hukuki sorunun çözümüne ilişkin kural ve kurumlar:

TMK m. 162' de eşlerden her biri diğeri tarafından hayatına kastedilmesi, ağır derecede onur kırıcı bir davranışta bulunulması ve pek kötü muamele mutlak, kusura dayalı, özel boşanma sebebi olarak düzenlenmektedir.

Eşin vücut bütünlüğü ve sağlığına yönelik her türlü saldırı pek kötü muamele/davranış kapsamında kabul edilmektedir. Pek fena muamelenin varlığı için *devamlı olma şart değildir!* Bazen tek davranış da yeterlidir. Ancak davranış kasıtlı olmalıdır.

Pek kötü davranış mutlak bir boşanma sebebi olduğundan bu sebebe dayanılarak açılan boşanma davasında, boşanma kararı verilebilmesi için ayrıca ortak hayata devamın diğer eş bakımından çekilmez olup olmadığı araştırılmaz. Pek kötü davranışın ispatlanması halinde hâkim boşanmaya karar verir.

Davaya hakkı olan eşin boşanma sebebini öğrenmesinden başlayarak altı ay ve her hâlde bu sebebin doğumunun üzerinden beş yıl geçmekle dava hakkı düşer. Ayrıca affeden tarafın dava hakkı bulunmamaktadır.

Hukuki sorunun çözümü:

Somut olayda (M)'nin (N)'ye tokat atması, TMK md.162 gereğince pek kötü davranış niteliğindedir. Bu davranış özel bir boşanma sebebi oluşturmaktadır. Boşanma kararı verilebilmesi için pek kötü davranışın sürekli olması aranmayıp bir defa gerçekleştirilmesi yeterli olduğundan (N) tarafından boşanma davası açılabilecektir. Pek kötü davranışın mutlak bir boşanma sebebi olması dolayısıyla söz konusu davada bunun ispatıyla birlikte boşanma kararı verilmesi gerekmektedir. Burada ortak hayata devamın (N) açısından çekilmez hale gelip gelmediği araştırılmayacaktır. Bu sebebe dayanarak açılacak davalar hak düşürücü süreye tabi olduğundan (N)' nin 6 aylık ve 5 yıllık süre içerisinde bu davayı açması gerekmektedir. Ayrıca söz konusu davranışı affetmesi halinde (N)'nin dava hakkı bulunmayacaktır.

5)

Olayda çözümü gereken hukuki sorun:

Eşlerden birinin suç işlemiş olmasının hangi şartlarda bir boşanma sebebi oluşturacağının tespiti

Hukuki sorunun çözümüne ilişkin kural ve kurumlar:

TMK m. 163'te eşlerden birinin küçük düşürücü bir suç işlemesi veya haysiyetsiz bir hayat sürmesi ve bu sebeplerden ötürü onunla birlikte yaşamanın diğer eşten beklenemez olması halinde, bu eşin her zaman boşanma davası açabileceği düzenlenmektedir.
Suçun küçük düşürücü olup olmadığı verilen cezaya göre değil, toplumdaki anlayışa göre hakim tarafından takdir edilir. Suçu işleyen eşin bu suçtan dolayı mahkum olup olmamasının bir önemi yoktur. Küçük düşürücü suç evlendikten sonra işlenmiş olmalıdır. Evlenmeden önce işlenmişse, bunu bilmeyen eş hata veya hileye dayalı olarak evliliğin iptali davası ya da evlilik birliğinin sarsılmasına dayalı olarak boşanma davası açabilir.
Tek başına küçük düşürücü suç işleme veya haysiyetsiz hayat sürme bu sebeplere dayalı olarak boşanma davası açmak için yeterli değildir. Bu durumun aynı zamanda birlikte yaşamayı çekilmez hale getirmesi gerekmektedir. Bunu hakim takdir eder. Örn: eşlerin her ikisi de hırsızlık yapıyorsa eşlerden biri bu sebebe dayalı olarak birlikte yaşamanın çekilmez hale geldiğini ileri süremez.

Bu sebeplere dayalı dava her zaman açılabilmekle birlikte, bu sebepler sona erdikten yıllar sonra bu sebeplere dayalı olarak dava açılması halinde, bu durum birlikte yaşamanın bu eş yönünden beklenemez hal sayılmayacağı şeklinde yorumlanabilecektir.

Hukuki sorunun çözümü:

Somut olayda (N), eşi (M)'nin evlenmeden önce hırsızlık suçu işlediğini öğrenmektedir. Hırsızlık suçu boşanma sebebi olarak kabul edilen küçük düşürücü suçlar arasında yer almaktadır. Ancak boşanma davasının açılabilmesi için bu yeterli kabul edilmemekte ayrıca bu suçun işlenmesinin diğer eş için birlikte yaşamayı çekilmez hale getirmesi gerekmektedir. Son

olarak ise, küçük düşürücü suç evlendikten sonra işlenmiş olması aranmaktadır.

Eşi hırsızlık suçu işlemiş olan (N), diğer şartlar gerçekleşmiş olsa dahi son şart gerçekleşmediği için küçük düşürücü suç sebebiyle boşanma davası açamayacaktır. Ancak hata/hile hükümlerine göre evliliğin iptalini isteyebilecek veya evlilik birliğinin temelden sarsılması sebebine dayanarak boşanma davası açabilecektir.

6)

Olayda çözümü gereken hukuki sorun:

Eşlerden birinin akıl hastası olmasının hangi şartlarda bir boşanma sebebi oluşturduğun tespiti

Hukuki sorunun çözümüne ilişkin kural ve kurumlar:

TMK m. 165' te, *"Eşlerden biri akıl hastası olup da bu yüzden ortak hayat diğer eş için çekilmez hâle gelirse, hastalığın geçmesine olanak bulunmadığı resmî sağlık kurulu raporuyla tespit edilmek koşuluyla bu eş boşanma davası açabilir." hükmü yer almaktadır.*

Akıl hastalığı özel, nisbi, kusura dayanmayan bir boşanma sebebidir.

-Şartları

- Akıl hastalığının evlilik sırasında var olması

Akıl hastalığı boşanma davası açıldığı zaman var olmalıdır.

- İyileşemeyeceğinin resmi sağlık raporuyla tespit edilmiş olması
- Akıl hastalığı sebebiyle diğer eş için ortak hayatın çekilmez hale gelmesi

Çekilmezliğin varlığını hakim objektif olarak ve eş yönünden sübjektif olarak değerlendirir.

Söz konusu şartların gerçekleşmesi halinde bu sebebe dayalı boşanma davası açılabilmektedir.

Akıl hastalığı sebebine dayalı boşanma davası açma hakkı süreye tabi değildir. Şartların dava açıldığı sırada mevcut olması kaydıyla dava her zaman açılabilir.

Hukuki sorunun çözümü:

Somut olayda (T) için hastanede kısa psikoz teşhisi konulmakta ve (T)'nin akıl hastası olduğu belirtilmektedir. Ayrıca bu duruma raporla da belgelenmektedir. Ancak söz konusu raporda ayrıca (T)'nin akıl hastalığının tedavi edilebilir olduğu bilgisine de yer verilmektedir. Dolayısıyla her ne kadar (T) akıl hastası olsa da hastalığı iyileşebilir nitelikte olduğu için (V) tarafından akıl hastalığı sebebine dayalı boşanma davası açılamayacaktır.

Hastalığın iyileşebilir nitelikte olmaması varsayımında ise, sadece akıl hastalığının varlığı yine yeterli olmayacak ayrıca bunun diğer eş için evliliğin devamını çekilmez kılması da aranacaktır. Bunun takdiri ise hakime aittir.